

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 marca 2019 r.

Powód G. S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w pozwie wniesionym do tut. Sądu w dniu 5 kwietnia 2018r., domagał się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., kwoty 24.873,90 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 września 2017r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k.3-9).

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 24 maja 2017 r., w skutek kolizji drogowej, której sprawcą był kierowca samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), objęty ubezpieczeniem OC u strony pozwanej, uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), a dokładnie przód pojazdu, lewy bok i tylny zderzak i jak się później okazało także silnik. Na skutek zgłoszenia szkody, w dniu 5 czerwca 2017 roku odbyły się oględziny przedmiotowego samochodu, podczas których uznano, iż uszkodzenia samochodu powodowa dotyczą wyłącznie prac blacharskich i lakierniczych, koszt wstępnie oszacowano na kwotę 18.439,41 zł. Powód ustalił ze stroną pozwaną bezgotówkową formę likwidacji szkody. Po użytkowaniu samochodu przez okres ok. 2-3 tygodni samochód uległ zupełnej awarii, mimo iż wcześniej powód zgłaszał specjalistą nietypową pracę silnika. Awaria została zgłoszona stronie pozwanej. Po wykonaniu prywatnej opinii okazało się, iż w samochodzie powoda doszło do uszkodzenia silnika w wyniku znacznego przechylenia pojazdu i spłynięcia oleju w przeciwną stronę niż położenie smoka pompy, co mogło mieć miejsce podczas wypadku z dnia 24 maja 2017r. Koszt naprawy samochodu wyniósł 24.057,33zł którą to powód w całości uregulował. Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności i uznała, iż w samochodzie powoda doszło do szkody całkowitej, w związku z czym należne odszkodowanie wynosi 21.400 zł. Łącznie wypłacono powodowi kwotę 21.450 zł. Natomiast łączna szkoda powstała po stronie powoda to kwota 46.323,90 zł na którą składa się 18.338,07 zł za naprawy blacharskie, 24.057,33 za naprawę silnika, koszt holowania samochodu - 369,00 zł, koszt wynajem pojazdu zastępczego – 3.136,50 zł, koszt nadania technicznego powypadkowego w kwocie 50 zł i koszt prywatnej opinii w kwocie 373 zł.

W dniu 16 kwietnia 2018 r. Referendarz tut. Sądu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający żądanie pozwu (k. 73).

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. działając przez profesjonalnego pełnomocnika, w piśmie z dnia 7 maja 2018 r., stanowiącym sprzeciw od nakazu zapłaty, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k. 74-79).

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności odszkodowawczej. Wysokość odszkodowania została w konsekwencji ustalona metodą różnicową, ponieważ koszty naprawy przekroczyły wartość pojazdu sprzed szkody. Przedstawiciel strony pozwanej stwierdził, iż uszkodzenie silnika mogło być wynikiem opisywanego wypadku. Jednakże jak wynika z porównania licznika z dnia podczas pierwszych oględzin, wynika iż przejechano nim ponad 700 km. Uszkodzenie silnika było więc stopniowe, niemożliwe do ustalenia na każdym z etapów postępowania. Mimo, iż powód miał informację, że koszt naprawy znacznie przekracza wartość samochodu to i tak zdecydował się na naprawę. Strona pozwana przyznała odszkodowanie za transport uszkodzonego pojazdu w kwocie 369 zł, za koszt badania w kwocie 50 zł i 3.136,50 za wynajmem samochodu zastępczego. Podsumowując charakter szkody nie jest sporny między stronami, jednakże powinna ona być rozliczona jako szkoda całkowita.

Powód w piśmie z dnia 30 maja 2018r. ograniczył żądanie pozwu w ten sposób, że domaga zasądzenia od pozwanego: kwoty 21.737,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych liczonych od kwoty 3.136,50 zł od dnia 18 września 2017r. do dnia 16 kwietnia 2018r., w tym zwrotu kosztów postępowania. W pozostałym zakresie podtrzymał stanowisko (k.113-117).

Pismem z dnia 12 lipca 2018r. strona pozwana oświadczyła, iż kwestionuje związek uszkodzenia silnika ze zdarzeniem z dnia 24 maja 2017r. (k.138).

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska. Strona pozwana wskazywała, iż ponad ustaloną wartość szkody całkowitej odpowiedzialność pozwanego nie powinna istnieć (nagranie rozprawy z dnia 5.03.2019r., 00:37:59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 maja 2017 r. w Ł., miało miejsce zdarzenie drogowe, w trakcie którego kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) – D. B. uderzył w samochód marki S. (...) o nr rej (...), prowadzony przez G. S., w wyniku czego wpadł do rowu i przechylił się w stronę kierowcy w taki sposób, iż drzwi były zabalowane.

Powód po wypadku stracił świadomość, został wyciągnięty z samochodu przez strażaków i następnie zabrany do szpitala. Samochód po wypadku nadal pracował, osoby trzecie pomogły wyłączyć silnik. Pojazd został wciągnięty na lawetę i zaholowany do warsztatu w K.. Powód zawarł umowę najmu samochodu zastępczego na okres od maja do lipca 2017r.

Dowód: / niesporne, zeznania powoda – k. protokół z dnia 5.07.2018r - k. 139/v, umowa wynajmu samochodu – k.36-37, protokół z dnia 26.07.2017e. –k.38/

Pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W..

Powód G. S. dokonał zgłoszenia szkody w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Następnie na placu przez zakładem (...) w K., w dniu 5 czerwca 2017r. odbyły się oględziny pojazdu S. (...) o nr rej (...) z udziałem rzeczoznawcy strony pozwanej. Dokonano oględzin zewnętrznych samochodu, nie otwierano pokrywy silnika (który nie został podczas oględzin odpalony). Rzeczoznawca zakwalifikował samochód do naprawy z przyczyn mających związek z przedmiotowym zdarzeniem. Rozliczenie natomiast miało się odbyć bezgotówkowo. Kalkulacja naprawy sporządzona przez mechanika wyniosła 18.43,41 zł. Powód udzielił w tym zakresie umocowania do działania S. P.. Następnie powód w dniu 26 lipca 2017 roku przy stanie licznika 161597 km odebrał samochód po naprawie silnika. W tym samym dniu wykonał badanie techniczne pojazdu. Już po wyjeździe z warsztatu blacharskiego, usłyszał pierwsze stuki w silniku, w związku z czym po kilku dniach zgłosił to S. P., ostatecznie powód miał to zdiagnozować w serwisie autoryzowanym.

Po jakimś czasie doszło do całkowitej awarii samochodu. Po kilku dniach z powodem skontaktował się pracownik pozwanego zakładu ubezpieczeń celem ustalenia kolejnego terminu oględzin. Międzyczasie, w dniu 11 września 2017r. powód przewiózł samochód do serwisu (...) w W.. W tym dniu dokonano ponownych oględzin samochodu i stwierdzono niewielkie bicie w kole pasowym wału korbowego, poinformowano powoda o konieczności demontażu i rozebrania silnika celem zdiagnozowania ewentualnych uszkodzeń. W dniu 2 października 2017r. S. P. Mechanika (...), Pomoc (...), wystawił za naprawę samochodu fakturę Vat nr (...)r. na kwotę 18.338,087 zł, w tym również dnia 6 października 2017r. fakturę numer (...)r. za holowanie pojazdu powoda w kwocie 369 zł, 50 zł za badanie techniczne powypadkowe oraz kwotę 3.136,50 zł za samochód zastępczy.

Decyzją z dnia 19 września 2017r. przyznano odszkodowanie w kwocie 9.356,15 zł i wypłacono 49,86 zł jako różnicę z uwzględnieniem już wypłaconego odszkodowania w kwocie 9.306,29 zł.

Następnie w dniach 23 i 24 października 2017r. dokonano ponownych oględzin samochodu z udziałem pracownika pozwanej spółki oraz rzeczoznawcy wybranego przez powoda. W tych dniach w (...) S. w W. ((...) Sp. zo.o.) doszło do oględzin silnika w tym jego demontażu i rozbioru celem weryfikacji uszkodzeń.

Powód celem określenia stanu technicznego silnika, zakresu awarii i ustalenia przyczyny zlecił sporządzenie opinii technicznej rzeczoznawcy samochodowemu S. M., który stwierdził, iż do zatarcia układu: panewki-I-szy czop wału korbowego – gniazdo osadzenia panewek w kadłubie silnika, doszło na skutek okresowego braku smarowania (chwilowy brak dopływu oleju do pompy olejowej). Okresowy brak dopływu oleju do pompy mógł zostać spowodowany

wynurzeniem się smoka ponad lustro oleju w misce olejowej, zasycenia powietrza, którego przyczyną mogło być znaczne przechylenie samochodu i spłynięcie oleju. Za sporządzenie opinii powód zapłacił 373 zł.

W konsekwencji takiego stanowiska powód za pośrednictwem poczty elektronicznej wezwał stronę pozwaną do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania likwidacyjnego i wypłatę odszkodowania uzupełniającego.

Pismem z dnia 8 listopada 2017r. zakład ubezpieczeń poinformował o przyznanej odszkodowaniu w kwocie 18.338,07 zł za usługi blacharko – lakiernicze (do wypłaty pozostało 8.981,92 zł). Dodatkowo poinformowano powoda, iż odnośnie odszkodowania co do kwoty dotyczącej uszkodzenia silnika zostanie to zweryfikowane z rzeczoznawcą a decyzja będzie odrębna. Na zlecenie G. S. wycena naprawy silnika sporządzona w dniu 8 listopada 2017r. została określona na kwotę 22.260,21 zł

Pismem z dnia 14 listopada 2017r. powód wypowiedział S. P., Mechanika samochodowa umocowanie do odbioru odszkodowania, któremu wypłacono w dniu 21.06.2017r -9.306,29 zł, 20 września 2017r. -49,86 zł, i 9 listopada 2017r. - 8.981,92 zł.

Dowód: /przyjęcie zgłoszenia szkody - akta szkody (CD)-k.106 , akta szkody (CD) – k.106, zeznania świadka A. P. – nagranie rozprawy z dnia 5.03.1r. o 00:02:30 do 00:14:07, umowa wynajmu samochodu –k.36-7, protokół przekazania samochodu z dnia 26.07.2017r. –k.38, kosztorys –k.13-15, kosztorys - oględziny pojazdu z 5.06.2017 – akta szkody (CD) k.106, kosztorys dodatkowe oględziny z dnia 11.09.2017r. – akta szkody (CD)- k.106, faktura Vat nr (...) –k.34, faktura Vat nr (...) –k. 35, kalkulacja naprawy z dnia 7.06.2017r. –NewDocument (6) – akta szkody (CD) – k.106, wiadomość z dnia 1.10.2017r. i 3.10.2017r. –k.26-27, wiadomość z dnia 17.10.2017r. –k.25-26, opinia techniczna z dnia 26.10.2017r. - k.21-24, faktura Vat –k. 33, wiadomość z dnia 7.11.2017r. –k.25, pismo z dnia 8.11.2017r. – 39-40, wiadomość z dnia 9.11.2017 – k.59, wyciągi –k.55-57, pismo z dnia 14.11.2017r. 64, kosztorys z 8.11.2017r. – k.29, wiadomość z dnia 15.11.2017r. –k.63, zeznania powoda – protokół rozprawy z dnia 5.07.2018r. – k.130/v-131 /

W wyniku braku działań ze strony pozwanej, i przedłużającej się procedury powód w dniu 27 listopada 2017r. zlecił naprawę silnika samochodu S. (...) w P.U.H. (...) sp. z o.o w W., która wyniosła 21.557,33 zł. Powód w tym dniu uiścił także zaliczkę w kwocie 2.500 zł, natomiast w dniu 10 stycznia 2018r odebrał samochód. Uiścił całość należności.

Decyzją z dnia 12 grudnia 2017r. powodowi przyznano odszkodowanie w kwocie 369 zł za holowanie uszkodzonego pojazdu i w kwocie 50 zł za badanie techniczne.

Natomiast w dniu 3 stycznia 2018r. strona pozwana poinformowała, iż przyznaje dodatkowo odszkodowanie w kwocie 3.061,93 zł , wskazując, iż poniesiona szkoda została rozliczona jako szkoda całkowita. Na podstawie wyceny z dnia 26.10.2017r. ustalono, iż całkowita wartość samochodu sprzed wypadku to kwota 32.250 zł, po wypadku jego wartość to 11.100 zł. Ustalona szkoda stanowi różnicę (przy uwzględnieniu wypłat).

W odpowiedzi na powyższe powód, pismem z dnia 26 stycznia 2018r. wezwał stronę pozwaną do wypłaty w terminie 7 dni kwoty 24.873,90 zł tytułem dopłaty do wypłaconego odszkodowania, na które składa się kwota 21.893,57 zł tytułem napraw blacharskich, samochodu zastępczego i badań technicznych, 373 zł tytułem kosztów prywatnej opinii i 24.057,33 zł tytułem naprawy silnika, pomniejszoną o dotychczasowe wypłaty.

Pismem z dnia 27 lutego 2018r. strona pozwana poinformowała, iż koszty naprawy przekraczają wartość rynkową pojazdu. Uszkodzenie silnika zostało udokumentowane podczas oględzin w dniu 26.10.2017r. i następnie uznane – rozmiar uszkodzeń obejmuje faktura Vat (...) z wyłączeniem akumulatora. W związku z tym po weryfikacji powyższej faktury ustalono, iż koszt naprawy silnika wyniósł 18.999,21 zł brutto a koszt napraw nadwozia wyniósł 18.338,07 zł co znacznie przekracza ustaloną na kwotę 32.500 zł wartość pojazdu sprzed szkody. Wskazano, iż przyznano już wynagrodzenie za transport uszkodzonego pojazdu i badanie techniczne a następnie zostanie zrefundowany koszt najmu samochodu zastępczego w kwocie 3.136,50 zł

Kolejnym pismem z dnia 19 marca 2018r. poszkodowany ponownie wezwał zakład ubezpieczeń do wypłaty odszkodowania w kwocie 24.873,90 zł.

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2018r przyznano powodowi odszkodowanie w żądanej wysokości za najem samochodu zastępczego.

Dowód: wiadomość z dnia 7.11.2017r.i 15.11.2017r. – k.25,63, zeznania powoda – protokół rozprawy z dnia 5.07.2018r. – k.130/v-131, kosztorys wstępny do zlecenia z dnia 8.11.2017r. – k.29, faktura zaliczkowa z 27.11.2017r. – k.30, faktura VAT z dnia 10.01.2018r. – k.31-32, uzupełniające zeznania powoda – nagranie rozprawy z dnia 5.03.19r. 00:18:30, decyzje z dnia 12.12.2017r. –k.53-54, polecenie przelewu – k. 65, decyzja z dnia 3.01.2018r., wycena z dnia 26.10.2017r. – k.48-50, pismo z dnia 26.01.2018r. – k.66-67, pismo z dnia 27.02.2017r. – 51-52, wyciągi –k.55-57, pismo z dnia 19.03.2018r. –k.69, niesporne-potwierdzenie przelewu k.18 /

Zakres uszkodzeń nadwozia samochodu marki S. (...) ustalono na podstawie kalkulacji nr (...) -01 z dnia 11.09.2017r. sporządzonej na zlecenie strony pozwanej oraz zakresu uszkodzeń ujętego w kalkulacji kosztu naprawy z dnia 7.06.2017r. Zakres uszkodzeń silnika ustalono na podstawie analizy oceny technicznej nr (...) z dnia 26.10.2017r. i faktury Vat (...) z dnia 10.01.2018r. W wyniku przeprowadzonych napraw faktycznych nadwozia jak i silnika podstawą ustalenia zakresu kosztów powinna być dokumentacja. Wykrycie uszkodzeń silnika przedmiotowego samochodu podczas przeprowadzonych w dniu 5.06.2017r. oględzin, wymagało uruchomienia pojazdu i występowania objawów uszkodzenia silnika podczas pacy.

Udokumentowany koszt naprawy silnika wyniósł zatem 18.338,07 co było bezsporne. Na podstawie powołanej faktury ustalono, iż koszt naprawy silnika wyniósł 23.518,49 zł brutto z wyłączeniem pozycji niezwiązanych bezpośrednio z naprawą uszkodzonego silnika jak poz. 3 – wymiana akumulatora na kwotę 55,35 zł brutto oraz poz. 28 – akumulator o wartości 483,49 zł brutto. W związku z czym łączny koszt naprawy przywracającej pojazd do stany sprzed szkody z dnia 24 maja 2017r. uwzględniający usunięcie uszkodzeń nadwozia i silnika pojazdu wyniósł 41.856,56 zł.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż uszkodzenie silnika jak i nadwozia pojazdu powoda jako następstwo zdarzenia z dnia 24.05.2017r. nie stanowiło sporu między stronami w postępowaniu likwidacyjnym. Ponadto, zgodnie z ustaleniami opinii biegłego T. M., nie można jednoznacznie wykluczyć, że uszkodzenie silnika samochodu S. (...) ma związek ze zdarzeniem z dnia 24.05.2017r.

Wartość pojazdu nieuszkodzonego oszacowana na podstawie notowań katalogu (...) Ekspert aktualna na dzień 24 maja 2017r. wynosiła 38.500zł brutto, natomiast wartość samochodu aktualna na czas wystąpienia szkody wyniosła 12.200 zł.

Dowód: / opinia biegłego sądowego mgr inż. T. M. – k. 145 – 156, opinia uzupełniająca z dnia 19.10.2018r. – k.179-180/

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na aktach likwidacji szkody i dokumentach powołanych w opisie stanu faktycznego, jak również na opinii biegłego T. M. oraz opinii uzupełniającej.

Podkreślenia wymaga, iż w niniejszej sprawie zasadniczo stan faktyczny był niesporny. Strony nie kwestionowały zarówno okoliczności dotyczących odpowiedzialność pozwanego Towarzystwa (...) za skutki zdarzenia z dnia 24 maja 2017r r. jak i samych jego następstw w wyniku uszkodzeń nadwozia a następnie i silnika, związku przyczynowego (co również znalazło potwierdzenie w opinii biegłego). W ostatnim piśmie procesowym strona pozwana zakwestionowała wprawdzie związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem z dnia 24 maja 2017r. a uszkodzeniem silnika, jednakże biegły wskazał, ustosunkowując się do tej okoliczności, iż nie można wykluczyć takiego związku. Ostatecznie strona pozwana związku tego jednak nie kwestionowała (nagranie z dnia 5.03.2019r., 00:37:59). Niespornym były także kwoty wypłacone dotychczas tytułem odszkodowania w wysokości: 18.338,07 zł za naprawę karoserii, 369 zł za koszt

holowania samochodu, 50 zł jako zwrot kosztów badania technicznego. W toku procesu uiszczono również kwotę 3.136,50 zł za wynajmem samochodu zastępczego.

Istota sporu sprawdzała się jednakże do zasadności żądania odszkodowania za naprawę silnika, w sytuacji kiedy szkoda poniesiona przez powoda jawiła się jako szkoda całkowita i w związku z tym wysokości należnego odszkodowania.

Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na okoliczność, że stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (art. 244 k.p.c.) oraz tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia (art. 245 k.p.c.). Korzystają one z domniemania autentyczności i prawdziwości. Treść lub forma tych dokumentów nie były kwestionowane przez strony. Również Sąd po zapoznaniu się z ich treścią i formą nie powziął, co do nich żadnych wątpliwości.

Na uwzględnienie zasługują zeznania powoda G. S. jak i świadka A. P., które były ze sobą wzajemnie spójne, logiczne. Nadto znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Odnoszą się do oceny biegłego T. M. należy ją uznać jako zgodną z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Powód zakwestionował opinię sporządzoną przez biegłego, jednakże w sposób wyczerpujący udzielił on wyjaśnień. Strona pozwana nie kwestionowała opinii głównej i uzupełniającej.

Wskazać należy iż każdy dowód, w tym również opinia, nie wiążą Sądu i podlegają jego własnej ocenie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.11.1970r., sygn.. I PR 350/69, Lex 14094). Wszystkie zgromadzone w sprawie dowody podlegają ocenie co do ich wiarygodności oraz mocy według uznania Sądu (art.233 § k.p.c.). Każdy dowód należy również oceniać na podstawie reszty materiału dowodowego, w tym uwzględniając całokształt i okoliczności przedmiotowej sprawy.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania powyżej ustalonego stanu faktycznego, gdyż wszystkie dowody w nim powołane korespondowały ze sobą, wzajemnie się uzupełniały i tworzyły spójny, jednolity, wiarygodny obraz.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającej części.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz, której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ta obejmuje szkody o jakich mowa powyżej będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej za powstanie szkody nie była sporna, a pozwane Towarzystwo (...) przejęło na siebie odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez sprawcę osobom trzecim, w związku z ruchem pojazdów (art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Bezsporna także była okoliczność, iż strona pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne przedmiotowej szkody, w wyniku którego wypłaciła powodowi (częściowo bezpośrednio zakładowi naprawczemu), odszkodowanie.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania – wokół czego toczył się spór, Sąd miał na uwadze, iż świadczenie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego winno w pierwszej kolejności korespondować z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody wyrażonej w art. 361 § 2 k.c. Naprawienie szkody natomiast powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 zd. 1 k.c.). Ta ogólna reguła doznaje - w stosunku do poszkodowanego w wypadku komunikacyjnym - pewnego ograniczenia, gdyż pozwane Towarzystwo

(...) jest zobowiązane w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z obowiązkowego ubezpieczenia OC do wypłaty odszkodowania pieniężnego. Wskazać należy, iż do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu OC znajduje zastosowanie, obowiązująca w prawie odszkodowawczym, zasada pełnego odszkodowania, która odnosi się do szkody wyrządzonej przez ubezpieczonego innej osobie. Ustając jednakże wysokość należnego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC nie mogą mieć więc zastosowania zasady określające sposoby obliczania wartości pojazdu dotyczące ubezpieczenia AC (wyrok sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2003r., sygn. V CKN 308/01, Lex nr 157324).

Poszkodowany (powód) ma uprawnienie do żądanie kompensaty wszelkiej szkody majątkowej, obejmującej poniesione straty jak i utracone korzyści. W przypadku szkód komunikacyjnych tj. uszkodzeń pojazdów, odszkodowanie obejmuje, więc kwotę pieniężną konieczną do: opłacenia naprawy lub przywrócenia stanu sprzed wypadku. Natomiast przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu (używalności i jakości), jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada stanowi samochodu sprzed wypadku.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego, strona pozwana uznała, iż w wyniku zdarzenia z dnia 24 maja 2017r. doszło nie tylko do uszkodzenia karoserii w samochodzie powoda lecz także w konsekwencji do uszkodzeń silnika. Nie kwestionowała ona więc związku przyczynowego pomiędzy zaistniałym zdarzeniem i uszkodzeniami samochodu w tym silnika, co można wyprowadzić z treści decyzji z dnia 8 listopada 2018r. a następnie i z dnia 3 stycznia 2018r. Dodatkowo co zostało przez pozwanego zakład ubezpieczeń potwierdzone w piśmie z dnia 27 lutego 2018r. Co w konsekwencji znalazło także potwierdzenie w opinii biegłego.

W toku postępowania likwidacyjnego na zlecenie strony pozwanej dokonano w dniu 5 czerwca 2017r. wyłącznie zewnętrznych oględzin samochodu. Nie uruchamiano silnika pojazdu, tym samym nie sprawdzając czy doznał on uszkodzeń wewnętrznych, a ustalenie zakresu uszkodzeń należy zasadniczo do zakładu ubezpieczeń. W konsekwencji, więc dokonano wyłącznie napraw lakierniczo – blacharskich, za którą strona pozwana przyznała kompensatę w pełnej wysokości. Kolejne czynności ubezpieczyciela po zgłoszeniu uszkodzenia silnika, pozwalało przyjąć akceptację z jej strony zaistniałego stanu rzeczy. Z uwagi dopiero na opieszałość pozwanego towarzystwa ubezpieczeń, powód dokonał naprawy silnika we własnym zakresie, o czym z resztą strona pozwana była na bieżąco informowana (szkoda dot. silnika zgłoszona już 17.08.2017r.). M. powoda skierowany do pozwanego z dnia 7.11.2017 roku informował ubezpieczyciela o zleceniu naprawy w (...) jeśli nie zostanie wypłacone odszkodowanie dodatkowe. Dopiero decyzją z dnia 3 stycznia 2018r. powiadomiono powoda o zmianie stanowiska i zasadzie rozliczania szkody z uwagi na szkodę całkowitą, uznając naprawę za ekonomicznie nieuzasadnioną. Abstrahując od stanowiska, iż w przypadku odszkodowań z tytułu OC nie stosuje się zasad określających sposoby obliczania wartości pojazdu dotyczące ubezpieczenia AC, podkreślić należy, iż takiego zastrzeżenia pozwanego w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie można uznać za zasadne. Strona pozwana od początku postępowania likwidacyjnego dokonywała oceny kosztów odnośnie przewrócenia samochodu do stanu poprzedniego, ujawniła uszkodzenia karoserii i co więcej pokryła koszty naprawy. Zmiana sposobu likwidacji szkody, dopiero po kilku miesiącach po ujawnieniu uszkodzenia silnika, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, jest nie tyle tylko że nielojalna wobec klienta ale w ocenie Sądu sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Za takim zaś działaniem nie przemawiają dodatkowo także względy natury praktycznej a nawet ekonomicznej.

Zasadność naprawy samochodu należy ocenić z punktu widzenia stanu samochodu po ujawnieniu uszkodzenia silnika, kiedy to przywrócono samochód do stanu poprzedniego w zakresie napraw blacharskich. Zatem koszt usunięcia usterki silnika nie przekraczał wówczas wartości samochodu. W świetle przytoczonych argumentów nie można uznać, mimo, iż koszty naprawy przewyższyły wartość samochodu, aby doszło do bezpodstawnego wzbogacenia powoda. Mając dodatkowo na uwadze zasadę pełnej kompensaty, strona pozwana powinna była pokryć powstałą szkodę w całości, skoro miała ona związek ze zdarzeniem z dnia 24 maja 2017 r. (łącznie, wysokość szkody to 45.785, 06 zł).

W ocenie sądu zasadnym jest także żądanie zwrotu kosztów związanych z prywatną opinią, zleconą celem ustalenia rozmiaru szkody i jej związku ze zdarzeniem. Tym samym było to działanie bezpośrednio zmierzające do przyśpieszenia i ustalenia należnego świadczenia, w szczególności w sytuacji bierności strony pozwanej, która w konsekwencji na opinię tę również się powoływała.

Mając powyższe okoliczności na względzie należało powództwo uwzględnić i zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 21.198,56 zł z ustawnymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2017r. do dnia zapłaty (pkt. II wyroku).

Odnosnie określenia daty wymagalności świadczenia a tym samym ustalenia daty, od której powód może się domagać odsetek, sąd orzekł na zasadzie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 k.c. i art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124 poz. 1152 ze zm.) Odsetki ustawowe przysługują uprawnionemu za samo opóźnienie w spełnieniu świadczenia, niezależnie od tego czy wierzyciel poniósł szkodę i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Termin do spełnienia świadczenia z tytułu ubezpieczenia to 30 dni od daty poinformowania ubezpieczyciela o zdarzeniu, mogący ulec przedłużeniu o dalsze 14 dni. W niniejszej sprawie zgłoszenie szkody dotyczącej awarii silnika miało miejsce w dniu 17 sierpnia 2018 roku, w związku czym zasadnym było żądanie zasądzenia odsetek od dnia 18 września 2017r.

Na podstawie powyżej powołanych przepisów, powód mógł się również domagać zasądzenia należnych odsetek od świadczenia spełnianego w toku procesu tj. 16 kwietnia 2018r. dotyczącego odszkodowania jako zwrotu kosztów za wynajem samochodu zastępczego w kwocie 3.136,50 zł. W związku z czym Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 18 września 2017r. do dnia 16 kwietnia 2018r. liczone od kwoty 3.136,50 zł (pkt. III).

W ocenie Sądu, należało natomiast oddalić żądanie w tej części, w której dotyczyło odszkodowania za zwrot kosztów zakupu akumulatora (483,49 zł) i jego wymiany (55,35 zł) jako niezwiązanego z uszkodzeniem silnika powstałego podczas kolizji, o czym orzeczono w pkt. IV wyroku.

W pkt. I orzeczenia Sąd, w związku z ograniczeniem powództwa o kwotę 3.136,50 zł na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu art. 98 k.p.c., zasądając od pozwanego jako przegrywającego na rzecz powoda kwotę 4.860 zł, na którą składa się opłata od pozwu w kwocie 1.243 zł, 17 zł opłata od pełnomocnictwa i 3.600 zł jako wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 1800, zm. Dz. U z 2016 poz. 1668, z 2017 poz. 1797).

W pkt. VI Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 71,64 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa (łącznie koszt opinii -871,64 zł, zaliczka w kwocie 800 zł).

SSR Bartosz Danielski

I C 388/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. kal. 14 dni.

N., dnia 12 kwietnia 2019 r.

SSR Bartosz Danielski